

gospodar, skrben oče in vnet ter požrtvovalen gasilec, star 41 let. Pogreb se je vršil v torek dne 2. aprila ob mongoštevilni udeležbi sovaščanov in okoličanov. Blag mu spomin!

Konjice. Komaj je napočil prvi spomladanski dan, nas je zapustil za vedno in žel uživati boljše spomlad naš dobri oče in skrben gospodar Anton Bobik iz Vrhol pri Konjicah. Dopolnil je komaj 35 let in že se je ločil od svoje žene in otrok. Bolezen si je nakopal v svetovni vojni in je že več let bolehal in se zdravil, a bilo je vse zaman. Počivaj v miru, dragi Tonček, v preranem grobu!

Oplotnica. Po dolgi in mučni bolezni je mirno v Gospodu zaspal Martin Trunkl, dober oče svojih otrok in vzoren gospodar. Dosegel je starost 71 let. Dolgo let je bil naročnik »Slov. gospodarja«. Ohranimo ga v blagem spominu, zlasti sorodniki in sosede. Naj počiva v miru!

Vransko. Dve dobri družini je nedavno obiskala zopet bela žena in vzela iz njihove sredine otrokom mater in očeta. Komaj je minilo od tega dva meseca, odkar smo poročali, da je umrl v Zahomcih blagi mož Pavel Šmid, že moramo danes zopet poročati žalostno vest, da mu je sledila na njegovi poti v večnost pred enim tednom njegova žena Marija. Gotovo je žalost za rajnim dobrim možem pospešila njeno smrt. Rajna je bila vzor močne in verne žene, ki je dala življenje 16 otrokom. Bila je dvakrat poročena in je imela v prvem zakonu tri otroke, v drugem pa 13; umrlo jih je pet, tako da jih še živi 11. Ali niso take žene danes vredne vsega občudovanja in spoštovanja? Rajna je bila vzorna mati vsem svojim otrokom, solnce, ki je sijalo nad Dolinšekovo hišo. Vse jo je cenilo, kar je najlepše pokazal velik pogreb. Izredno darežljiva je bila do ubogih; noben ni šel prazen od njene hiše. Vsemogočni je zdaj že gotovo dobri Dolinškovi mamici povrnil njene darove z nebeškimi darovi rajске blaženosti. — Iz Zahomcev pa je splavala božja dekla v Čepiže v Brišnikovo hišo in zatisnila trudne oči blagemu Brišnikovemu ateju. Bil je že dolgo časa bolan. Mučila ga je zlasti naduha. Tudi on je bil dvakrat poročen in imel v obeh zakonih 10 otrok, od katerih jih še živi sedem. Bil je vzoren krščanski mož, mož dela in molitve. Želel si je, da bi umrl na prvi petek. In Bog je izpolnil to

njegovo željo: zaspal je pokrepčan s Kruhom božjim na prvi petek ponoči ob 11. uri v 66. letu svoje starosti. Naj mu bo dobri Bog plačnik za njegovo zvestobo, s katero mu je služil do konca svojih dni. Otroci pa bodo imeli bogato dedščino v vzgledu, katerega jim je rajni zapustil. Počivaj sladko, dragi Brišnikov ata!

Ljubecna pri Celju. Tukaj je dne 30. marca po pettedenski zelo mučni bolezni izdihnila svojo blago in plemenito dušo žena-vdova Ana Krajnc v 79. letu svoje starosti. Srčno zahvalo izrekamo vsem mnogobrojnim sosedom, ki so hodili rajnko mamico kropiti in je dne 2. aprila spremljali k sv. maši zadušnici in na mirodvor v Vojnik k večnemu počitku.

Olmje pri Podčetrku. Preminula je po dolgi in mučni bolezni v častiljivi starosti 81 let posestnica Marija Toplišek. Vzgojila je 11 otrok, kateri še vsi žive. Bila je srčno dobra

mati ter je po svoji moči pomagala, kjer je le mogla. Z ljubeznijo udani so jej bili pa tudi otroci in, čeravno že vsi starejši in preskrbljeni, jo bodo težko pogrešali. Pomagala je kaj rada tudi drugim v stiski ter je bila vobče priljubljena. Pogreb blagopokojnice se je vršil dne 2. aprila. Pred hišo žalosti se je zbralo mnogo ljudi, med njimi gospod župnik, kateri je opravil za pokojnično dušo mrtvaške molitve. Cerkevni pevski zbor je zapel žalostinko »Vigred se povrne«. Nato je krenil žalni sprevod v cerkev, kjer je bila darovana sv. maša zadušnica. Po sv. maši je nadaljeval žalni sprevod z mnogim spremstvom na pokopališče, kjer je zemske ostanke sprejela mati črna zemlja v svoje okrilje. Pevci so zapeli še eno žalostinko, nakar smo žalostni in potni zapustili njen poslednji dom. Naj počiva v miru in sniva sladko svoj večni sen!

Remšnik. Na velikonočni pondeljek je bila vedno služba božja pri sv. Pankraciju; ljudje so rekli, da grede v Emavs. Letos bo pa radi misijona tokrat na Remšniku, ki traja do bele nedelje, prvičkrat pri sv. Pankraciju služba božja šele prvo nedeljo v majniku, letos je to 5. majnika. Vabljeni so vsi k sv. Pankraciju, ki le morejo iti na izlet, da se Avstrijce s tem opomni, da Slovenec kot Jugoslovan ljubi svojo ped zemlje!

Sv. Lovrenc na Pohorju. Živimo v času požarov; zdaj tu, zdaj tam upepeli žareči element celo vas ali vsaj večjo skupino hiš. Gotovo ni nobene večje naselbine, kjer bi že ne bil pel na strehi rdeči petelin. Tudi Lovrenčani se spominjamo letos zadnjega večjega požara. Dne 16. aprila 1835 — na veliki četrtek — zvečer je v spodnjem trgu izbruhnil požar. Močni zahodni veter je nosil goreče šintlje z ene strehe na drugo in v kratkih urah je zgorelo 15 hiš z vsemi ostalimi poslopji. Od silnega plamena je bila vsa okolica razsvetljena kot po dnevi. Tudi brez človeških žrtev ni bilo. V takratni Pižomovi hiši (sedaj štev. 65) je zgorela 75letna vdova Marija Gregorc; samo

košti, bele kakor apno, so naslednji dan našli v pogorišču. Pač žalostna Velikanoč za pogorelce! — Ravno tega leta je šla o Petrovem na božjo pot k Sv. Neži na Brinjevi gori 55letna žena Ana Remšnikar. Nazaj grede je na planini v novo zapadlem snegu omagala in zmrznila. Marsikom se bo neverjetno zdelo, a že mora biti res, ker takratni župnik, ki je ta dogodek v mrtvaško knjigo zapisal, gotovo ni lagal. — Iz časopisov vzemo, da bodo dne 5. maja volitve za državni zbor; v nekaterih krajih imajo baje že več kandidatov.

Limbuš pri Mariboru. Redek službeni jubilej. Dne 1. aprila t. l. je slavil v Bistrici pri Limbušu v visoki starosti svojega življenja, star skoro 81 let, gospod Henrik Schikert svoj 50letni, torej »zlati« službeni jubilej kot oskrbnik prostranega posestva grofa Merana na Prinčevem vrhu. Pol stoletja je oskrboval jubilat z vneto nepretrogoma to krasno posestvo, ki slovi po svojih vzornih vinogradih, z najzlahtnejšimi trtami poraslih in po svojem izbranem vinu najrazličnejših vrst ne samo v naši ožji domovini, ampak tudi daleč preko njeni meji. V to službo je vstopil g. Schikert dne 1. aprila 1885 ter je od tega dneva dalje posvetil vse svoje bogato strokovno znanje na polju vinorejstva in sadjarstva obdelovanju in oskrbovanju izročeni mu posestev, katera je z njemu prirojeno spretnostjo in znanostjo

je stiščal pod suknjo skozi rokav preko hrbta in skozi drugi rokav kolec. Ni bil sicer več zvezan, a resnično križan, da si ni nikakor mogel pomagati z rokama, ki sta bili razpeti s pomočjo kolca ter tesno zapete suknje. Tudi z nogama je stal na tleh, vendar brez zadostne moči ter odporne sile, da bi raztrgal suknjo in se rešil podolžnega ter v zemljo vteptanega droga.

Ko so opravili križanje z g. Hanslom, so mrcvarili na isti način oba njegova spremljevalca. Ustvarili so v naprej zagroženo Kalvarijo. Oklep se je s hrbtom nekakega križa na sredi g. komisar, levo in desno pa Jurij Veršec ter Ivan Vrstovšek.

Vpiti žrtve nečuvvenega napada niso mogle, saj obvez z ust jim niso sneli. Žepov niso nobenemu pretaknili in so s tem dokazali, da ne gre v tem slučaju za roparski napad, ampak za dogovorjeno maščevanje nahujskanih kmečkih lopovov.

Po opravljenem križanju so se drzneži odstranili ter zginili v noč z glasno grožnjo:

»Zaenkrat ste križani radi pokončevanja vinogradov na nekrvav način; ako se ne zgubite z vsemi ušivci in hudičevim oljem iz teh krajev, vas bomo prišli pri prvi priložnosti.«

Trojica je ostala na jasi v temnem gozdu ob žuborečem potoku čisto osamljena in prepuščena potrpljenju, dokler ne bo v beg pognani voznik poklical ter pripeljal odrešenja.

Nekaj časa so se skušali otresti drogov ter kolcev z otepanjem z nogami. Ves trud je bil zastoj. Tičali so podolžni drogi pregloboko v zemlji, skoro nove suknje so bile preveč tesno zapete in niso pri vsem brcanju popustile niti za las.

Višek hudobije zlobnih maščevalcev tiči tudi v tem, da so pustili žrtvam zamašena usta, da se niso mogli med seboj sporazumeti in ne klicati na pomaganje!

Lopovi niso zapustili nobenih posebnih sledi, iz katerih bi se dalo sklepati, kam so se skrili ter zginili po zločinu.

Z udarci v beg pognani konj je drvel po voznikovi izpovedi liki ob pamet do Globokega v smeri proti Pišecam, kamor je bila namenjena cela družba in kakor je bil navajen.

(Dalje sledi.)

Širite „Slov. gospodarja“!

like moskovske akademije znanosti je odkril v platinovi rudi novo rudnino, ki vsebuje: iridij, osmij, zlato ter rutenij. — Ta rudnina ima srebrn kovinski sijaj in jo je dobiti v nepravilnih drobnih zrnih v zvezi s platinom. Je zelo trda in krhka ter ima naravno zelo visoko specifično težo.

Moderni Japonec,

višji gimnazijec, mora povsem obvladati angleščino ali nemščino.

Na ptičih najbogatejši kraj

na celem svetu je indijska pokrajina S'kil na južnem pobočju Himalaja gorovja. V tamošnjih vlažnih gozdovih živi 600 različnih ptičjih vrst.

spravil do te slave. Zanimivo je, da je bil sprejet slavljeneec v to službo pred 50 leti še od vdove nadvojvode Ivana, grofice Meran. Jubilant je bil rojen dne 6. julija 1854 v Lipnici ter je dovršil tedanjo štajersko sadjarsko in vino-rejsko šolo v Mariboru. Nato je služboval kot mlad ekonom na več manjših posestvih, dokler ni vstopil v svojo sedanjo službo. V dolgi dobi 50 let si je pridobil g. oskrbnik Schikert na je pri svojem odličnem gospodarstvu, ampak tudi v vseh krogih tukajšnjega prebivalstva ne glede na njihov stan ali narodnost, največje spoštovanje in upoštevanje. Za vse, kar je jubilant v obilni meri vsestransko dobrega storil, naj mu bo dobrotni nebeški Oče bogat plačnik in naj ga ohrani pri najboljšem zdravju še mnoga leta! Bog naj ga živi!

Trniče na Dravskem polju. Veliko slovesnost bomo imeli na dan žegnanja na velikonočni ponedeljek, ko bomo obhajali slovesno blagoslovitev zvona. Na slovesnost vabimo vse od blizu in daleč, ker bo vsestransko poskrbljeno za udobnost dobrodošlih gostov.

Sv. Belfank v Slov. goricah. Mladina, up bodočnosti, se udejstvuje v Prosvetnega društva, del fantov v gasilski čet, lepo število deklet pa v Marijini družbi. Veliki del naše mladine pa sploh ni nikjer organiziran. Eno društvo še obstoja, sicer nikjer registrirano, a vendar ima nedeljo za nedeljo svoj zbor. Je to namreč oni del fantov, ki so organizirani v društvu »Jeruzalemskega osla«. Naša društva so že imela tekom meseca januarja svoje občne zbornice, na katerih je bilo zelo živahno in se je pokazalo splošno zanimanje za njihov napredek. Novoletna prireditve »Carski selc je v splošno zadovoljstvo dobro izpadla. Mladina pa se znova pripravlja k nastopu »Črne žene«, ki jo želi za Veliko noč pokazati. — V letošnjem mestu smo bili bogati tudi na ženinah in nevestah. Vse tri bivše občine so bile prav dobro zastopane. Moštve in ženitve in tem sledeče gostije so se vršile skoro v tedenskem redu. Vrsto gostij pa je zaključil kovaški mojster iz Biša na pustno nedeljo. — Še nekaj o naši posojilnici. O njej ne moremo poročati kaj razveseljivega. Kriva pa si tega ni sama, ampak splošno nezaupanje v denarne zavode, in še drugi činitelji. Vendar pa zaupajmo v boljše čase; kajti če upanje zgubimo, smo vse zgubili. — Rozgrnjeni občinski proračun predvideva za leto 1935—1936, da bomo izhajali s 55% dokladami na vse neposredne davke. — Službo občinskega sluga je dobil posestniški sin Ivan Roškar. Občinske ceste I. reda so bile dodeljene posameznim interesentom v oskrbo, vse drugo glavno delo na cestah pa se bo oprivilo z ljudskim delom.

Razkrižje pri Ljutomeru. V nedeljo dne 31. marca se je v naši šoli slovesno zaključila za prvi letnik kmetijsko nadaljevalna šola. Obiskovalci te šole so priredili za zaključek Cankarjevo igro »Hlapec Jernej in njegova pravica«. Ta slovesnost je bila obiskana tako, da nikakor ni mogla vsa publika vstopiti v šolski prostor. Predstava je bila odigrana na občo zadovoljstvo občinstva, ki je med dejanji in splošni klicalo: Izvrstno! Živeli igralci! in na koncu vsega ni bilo ne konca in ne kraja častitanju režiserju, upravitelju šole in glavnemu voditelju kmetijsko nadaljevalne šole g. Kocbeku in igralcem. To slovesnost so prišli obiskati naši sosedje iz Strigove in so se pri vsem tem tudi začeli zanimati za tako šolo, kako in kaj se začne itd. Upajmo, da se bo ta šola, potrebna šola za naš kmeti še bolj razširila. Igralci igre so bili kmetijski možje in fantje.

Osluševci. Pred kratkim smo čitali v »Slov. gospodarju«, da je bil bivši župan in posest-

Najdionejše čudo

narave je življenje samo, pa so najbolj redki oni, ki se zavedajo, da je naše telo prav za prav sestavina nešteti, kakor veriga povezanih majčkenih stanic, od kojih sposobnosti je zavieno zdravje in trajnost življenja. Če pa ta sistem staničja motijo obolenja, ki onemogočajo pravilno tvorbo krvi in zavirajo krvni obtok, je staničje, rekli bi obsojeno, da propada vsled pomanjkanja hrane. — Vse prebavne organe držati v redu je torej najvišja naloga in zato so tolike važnosti dobre pitne kure, in treba je samo odobravati, da toliko družin, ki ji nje mar zdravje svojih članov, posebno sedaj v pomladi, pije na primer znani Planinkačji Bahovec, o katerem je znano, da je sestavljen iz najboljših zdravilnih planinskih zelišč.

nik F. E. iz Polence napaden od neznanecv in pretepen. Napadeni vril mož ej kot občinski predstojnik vodil skozi več let polensko občino v splošno zadovoljnost. Tudi svoje posestvo je znal tako urediti, da je žel na njem lepe uspehe. Marsikateri siromak je imel zatočišče pri njem. O tem spričuje veliko sočutje, ki je zavladao ob napadu na njega in tudi splošna želja, da kmalu popolnoma okreva. Obžalovanja vredni dogodek pa se je tako izvršil: Ko se je dne 14. marca zvečer vračal od občinske seje iz Osluševce, sta ga napadla neznanca, od katerih ga je den neusmiljeno obdelal. Predrzni mu je celo izrgal njegovo lastno palico, s katero mu je zadal mnogo hudih udarcev. Ko je padel na tla, se je še hotel odkupiti, ponujajoč zločincu 50 Din. Ta pa mu je odgovoril s trdovratnim molkom in tudi njegova spremljevalka. Po končanem občinu je tiha in mirna noč nemo razgrinjala svoja črna krila nad obsodbe vrednim dogodkom, ki se je odigral v njenem objetu.

Velika Nedelja. »Sirota Jerica.« Ob koncu zimske sezone so otroci tukajšnje šole podali lepo mladinsko igro »Sirota Jerica« z namenom, da ostane čisti dobiček šolski kuhinji. Priznati moramo, da so otroci od najmanjših palčkov pa do velikih vil vsi prav lepo podali svoje vloge. Ganila je vse otroška nežnost, nedolžnost in lepo ter sigurno petje. Dvorana ni bila popolnoma zasedena, deloma radi razsajajoče gripe, deloma pa radi nerazumevanja za tovrstne prireditve in si je z mladinskimi predstavami šele treba utirati pot. Vsi pa, ki so igri prisostvovali, so bili zelo zelo zadovoljni nad užito tiho srečo na svoje domove.

Velika Nedelja. Šolska kuhinja. Letos je potekla pri nas prva zima, ko je bilo mogoče nahraniti v šoli sleherni opoldne množico otrok. Vsakokrat je bilo tega deležno 200 do 210 otrok iz oddaljenejših krajev, kamor niso mogli vsi otroci v opoldanskem odmoru dospeti na domove k toplemu obedu in to vsi otroci brez premoženjske razlike. Skupno je bilo razdeljenih nad 140.000 obedov. Hrana je bila mnogovrstna, zelo okusna ter zadostno zabeljena. V tem oziru je bilo letos pri nas mnogo, da zelo mnogo storjenega. Številni dobrotniki in starši otrok so delo odbora za šolsko kuhinjo in našega požrtvovalnega učiteljstva pravilno razumeli. Z mnogimi prispevki v naravi so pripomogli, da se je kuhalo vso zimo, dokler je trajal na šoli celodnevni pouk. Ugodne posledice niso izostale. Gospodje učitelji nam pripovedujejo, da so otroci bolj sveži, živahni, dostopnejši za uk in bolj zdravi. Letos ni namreč nihče tožil, da mu je slabo ali ga boli želodec, kar se je prejšnje zime redno dogajalo (prazni želodci). Hvaležni smo zato č. g. dekani, ki je s svojo vplivno besedo in dejanji pripomogel do ureditve te prepotrebne ustanove; hvaležni smo možem iz posameznih vasi, ki so zbirali potrebno blago; hvaležni številnim davalcem, ki so s svojo veliko

dobroto pripomogli, da je bila hrana tako mnogovrstna in dobra; hvaležni smo kuharici, ki je z vso materinsko ljubeznijo skušala uzadovoljiti lačne želodčke; posebno pa smo hvaležni našemu učiteljstvu, ki je s tolikim požrtvovanjem skrbelo, da so bili naši malčki siti ravno ob času njihovega telesnega razvoja. Dokazali so, da razumejo tudi to delo, in zato jim bomo tudi drugo leto stali ob strani in jim pomagali, da dobi ta ustanova še večji razmah. Za vse male in velike prejete dobrote, storjene našim malim, naj bo vsem in vsakemu posebe Vsemogočni obilen plačnik!

Velika Nedelja. Mohorjeve knjige. Ker ni bilo mogoče radi boleznih in smrti g. dekana, so obiskujejo sedaj posamezne družine. Čim več naj bo članov Mohorjeve družbe. Za borih 20 Din pet lepih knjig in vrhu tega še členik vseh udov, to vendar ni mnogo. Z malimi žrtvami lahko siehorni veliko doseže. Če pa bi naši nabiratelji članarine ne zmogli obiskati vsako hišo, pa naj dotični sam prinese naročnino v župnišče.

Ljutomer. Pretekli petek je zopet gorelo na Cvenu. Smo kar že vajeni, da vsak teden kakaj bajta pogori. Tokrat je vse do tal zgorelo posestniku Jakob Kolblu. Vsa sreča, da njegova hiša stoji na samem. Prav isti večer je pihal namreč strašen veter. Ako bi kje sredi Cvena nastal takrat ogenj, bi bila zgorela cela vas. Ljudje so nekoliko nepravilni. — Na letošnjo Cvetno nedeljo pred večernicami bomo imeli svetoletne procesije, da zadobimo odpustke. Z belo nedeljo se konča sveto leto.

Leka pri Žusmu. Dne 14. decembra v noči si je nekdo izposodil kolo izpred delavnice kovača Voga Antona. Ker kolo do danes še ni vrnjeno, je morda razlog v tem, ker je »izposojevalec« pozabil na pot, ki vodi do delavnice. V tem primeru naj odda kolo pri občinski upravi, ali pa na žandarmerijski staniči, kjer ga čaka nagrada 200 Din. Ako mu kolo tako ugaja, da ga sploh ne misli vrniti, naj si oskrbi prometno knjižico, da v slučaju kakšne preiskave ne bo imel neprijetnosti.

Kozje. Iz naše kozjanske prestolnice se bolj redko poroča, kakor da so stali dopisniki stopili v pokoj, kakor so bili: kozjanski vsevedež, puščavnik, novičar in drugi; mladi pa še nimatejo korajže prijeti za pero in poročati tedenske novice, ker so jim ljubše druge stvari. Vršil se je po dolgem prestanku sv. misijon od 24. februarja do 3. marca. Vsak dan so bile štiri sv. maše in tri pridige. Udeležba je bila prav povoljna iz cele župnije. Dne 30. februarja in 2. marca sta bili procesiji za svetoletne odpustke. Sklepna procesija sv. misijona je bila v nedeljo dne 3. marca ob treh popoldan, dan slave in zahvale evharističnemu Kralju. Sklepa se je udeležilo čez 2000 vernega ljudstva. Bog bodi plačnik gg. misijonarjem iz Celja za sad sv. misijona in tudi g. dekani! — Tudi pri nas deluje apostolstvo mož in fantov, ki imajo vsako prvo nedeljo skupno sv. obhajilo. Daj Bog, da bi se še tisti pridružili, ki se še niso. — Kakor drugod, tako je tudi pri nas bila razširjena bratovščina jeruzalemskega osla; sedaj pa že precej hira in daj Bog, da bi popolnoma izhiral!

„Slov. Gospodar“ stane:

celoletno Din 32.—

polletno Din 16.—

četrtletno Din 9.—